

L'HORA NOVA

Catalunya, lleial

La tenacitat dels facciosos a convertir Madrid en la víctima de llurs ferotges instints, crida a la més ferma solidaritat entre els pobles germans. Tota la terra catalana ofrena en aquests moments tot el que pot constituir un socors a les necessitats de la capital de la República. Res ha de tòrcer aquesta fusió de sentiments i de unitat d'acció davant la lluita que sosté el proletariat per a l'extermini del feixisme. Catalunya és lleial, i té una missió a complir conjuntament amb els altres pobles d'Ibèria i possiblement també amb el proletariat de tot el món: el feixisme internacional ja no provoca solament la tragèdia a la Península, sinó que planta cara a totes les nacions que respiren més o menys de llibertat. Per això la lluita del proletariat català i dels altres pobles hispànics va lligada, en l'hora present, amb l'actitud que adopti el proletariat organitzat de tot el món davant les escomeses dels Estats feixistes.

Es increïble, que en aquests moments, tan delicats i d'angúnia tràgica, hi hagi qui s'aprofiti de la dissort per a iniciar una vilesa que, per monstruosa, ensorraria Catalunya. No podia ésser d'altra manera: la suposada maniobra no ha merescut més que el despreci de totes les organitzacions polítiques i sindicals, conjurades contra el feixisme. Ens resistim a creure que la conspiració obeís a la finalitat criminal de provocar una disgregació de forces en aquest moment en què el proletariat madrileny lluita heroicament i resisteix les brutals escomeses de les hordes feixistes, el desig més gran de les quals seria, després de Madrid, destruir Catalunya. Seria una acció, la dels culpables, d'una refinada perversitat, desconeguda en el nostre país.

Ben altrament es manifesten els sentiments dels catalans; és Catalunya la que tot ho ha remogut per a facilitar l'evacuació de la població no combatent de Madrid. I demà, s'obriran totes les llars catalans per a donar hostatge als nostres germans madrilenys. Germans en la dissort, i germans per a disfrutar del benestar social, que ja no és llunyà.—EXPECTADOR

EXPERIENCIES

Era en els primers dies de la criminal subversió militar, que els homes conservadors, de migrada concepció ideològica, no saberen adonar-se de la magnitud de la tragèdia que planava damunt de les terres hispàniques. L'atzar féu que tinguéssim un breu canvi d'impressions amb un bon minyó d'aquells que a còpia de menjar plats i més plats de sopa arriben a tenir els sentits atrofiats, i nosaltres, ja per no desconeguda la formació de l'individu amb el qual parlàvem, diguérem les coses pel seu nom i amb la crueta que ens dictava la consciència. En dir-li que els militars traïdors, si tenien un mínim d'honor, havien de rendir-se immediatament després d'haver fracassat el seu intent subversiu, no tingué altra lògica que defensar el plantejament de la criminal guerra civil. Es aquest el ver exemple de la mentalitat dels homes panxcontents!

L'instint egoista, el desoïment a les dolors alienes i el seu viure acovardit i parasitari, tenia adormits els coneixements de l'estament benestant, mentre els polítics ambiciosos, d'acord amb els militars aventurers, anaven preparant la lluita fratricida. Ha estat necessari viure la tragèdia, perquè els inconscients s'adonessin de les conseqüències que reporta una guerra civil. Es ara que s'adonen de la fatalitat que els ve al damunt i dels sofriments morals i materials que no poden eludir. Tot ho tenen arriscat, vides, béns, negocis, i més encara, veuen el presagi d'un avenir negre, insegur; mancats de moral i sens esma.

Els flacs d'esperit i els malvats, no tenen remissió. Ha sonat l'hora d'expiar les culpes i de donar pas a una veritable justícia social, a l'anul·lació de l'explotació de l'home per l'home; ells ho han precipitat amb la lluita encesa contra el poble, i aquest poble ha de vèncer i imposar-se. S'ho guanyarà vessant la sang generosa, amb el sacrifici de nombroses vides.

Generosament, el poble proletari obrirà els braços a tots els que s'enquadrin en les normes del nou ordre social, dins del qual no podran haver-hi consumidors que no produeixin, ni explotadors de cap mena. La justícia popular s'ha promès la neteja de bergants, vagabunds i de tota la xacra que patia la societat dels feudals, dels plutòcrates i dels pàries de la pàtria. Per a bastir aquest nou edifici, que té els fonaments oberts amb la revolució triomfant del 19 de juliol, tots havem de fer-hi els majors sacrificis, no solament per la guerra que ha encès el feixisme, sinó per l'obediència que ens imposa l'ordre del treball i les conveniències de l'economia del país.

Sapiguem destriar l'escòria feixista i l'acaparador de la riquesa, d'aquells altres que, sense ésser proletaris, treballen i suen per a produir fonts inesgotables de riquesa. De la mateixa manera que al camperol li reconeixem uns drets sobre la terra perquè se'ls ha guanyat amb el seu esforç, mereix un tracte d'igualtat el petit industrial que ha treballat sense descans per enfortir la nostra economia. L'hora present és d'edificar i no de malmetre el que sigui aprofitable. No incorreguem en la inconsciència d'aquells benaventurats, a qui al·ludim en el començament de l'article, per als quals la por i el mal ha vingut tot plegat. Quatre mesos d'experiència ens ensenyen el camí i una responsabilitat.